

LEHTIKUUSI

SUOMEN METSÄYHDISTYKSEN LEHTI

**METSÄPÄIVÄT
EI VOI JATKUA
ENTISELLÄÄN**

SIVU 3

**METSÄMESSUISTA
SAISI IRTI
ENEMMÄN**

SIVU 5

**MIKSI METSÄALA
EI KIINNOSTA
NUORIA?**

SIVU 8

**TAKANA
HISTORIAN
VILKKAIN VUOSI**

SIVU 10

**MUUTOKSIA SMY:N
HALLITUKSESSA**

SIVU 12

**UUDET
TYÖNTEKIJÄT
ESITTÄYTYVÄT**

SIVU 13

Orastava toivo viriää

Olemme viime vuosina Metsäyhdistyksessä yrittäneet seurata mahdollisimman tarkasti metsäsektorin uusiutumista. Sen myötä on syntynyt orastavaa toivoa siitä, että suomalaisella metsällä ja sieltä saatavilla tuotteilla ja palveluilla on erinomainen tulevaisuus.

Tätä tietoa olemme yrittäneet – muiden mukana – levittää eteenpäin monilla tavoin esimerkiksi Metsä puhuu -hankkeessa.

Siksi on ollut yllättävää, etteivät uutiset puurakentamisen etenemisestä tai puupohjaisten polttoaineiden, tekstiilien, lääkeaineiden ja kemikaalien tuotantomahdollisuuksista ole levinneet kovinkaan laajalle.

Jopa alan ammattilaiset ja tiedotusvälineiden toimittajat ovat hämmästyttävän tietämättömiä edistysaskeleista.

Saimme tästä konkreettisen esimerkin kukausi sitten pidetyillä Metsämessuilla. Keräsimme omalle näyttelyosastollemme pienen valikoiman niin sanottuja uusia tuotteita. Kiinnostus niitä kohtaan oli hämmästyttävän suurta. Palautteen voi kiteyttää yhteen lauseeseen: miksi näistä ei puhuta enempää?

Kyllä niistä puhutaan. Tehtaiden ja tuotantolinjojen sulkemiset, lomautukset ja irtisanomiset eivät ole onneksi enää ainoita metsäuutisia, kiitos alan toimijoiden aktiivisemmän viestinnän. Vaikka rakennemuutos jyllää, trimmattuna niin sanottu vanha teollisuuskin jaksaa kaikesta huolimatta kohtalaisen hyvin.

Uutta teollisuutta ja palveluliiketoimintaa syntyy koko ajan. Ne eivät tosin tule vielä pitkään aikaan nostamaan alan työllisyyttä, vientituloja ja muita hyvinvointivaikutuksia entiselle tasolle.

Joka tapauksessa on erinomaista, että uuden liiketoiminnan luojat ovat vähitellen tulossa ulos piiloistaan kertomaan meille mihin kaikkeen uusiutuvan raaka-aineen älykkäällä käytöllä pystytään.

On syytä iloita myös toisesta merkittävästä muutoksesta. Metsäalaa on syytetty hitaasta uusiutumisesta ja passiivisuudesta kansainvälisessä edunvalvonnassaan. Yksi mielenkiintoisimmista keskustelunavauksista on eurooppalaisen metsäteollisuuden vastaus Euroopan unionin asettamaan haasteeseen kohti vähähiilidioksidista yhteiskuntaa.

Tavoite on 80 prosentin pudotus hiilidioksidipäästöissä vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä. Eurooppalainen metsäteollisuus yllätti positiivisesti ja tarttui ensimmäisenä elinkeinonalana haasteeseen.

Raportissaan se käyttää itsestään uutta nimitystä European Forest Fibre Industry. Käsite kattaa sekä sellu-, paperi- ja pakkausteollisuuden et-

tä puutuoteteollisuuden nykyiset ja tulevaisuuden tuotteet ja palvelut.

Metsäteollisuus, joka hajanaisena toimialana on aikaisemmin ollut hidas reagoija, on ottanut nyt selvän tiennäyttäjän roolin. Näin se pääsee määrittelemään askelmerkit tavoiteyhteiskunnan tiekarttaan haluamallaan tavalla.

Itse asiassa metsäala voisi viestinnässään profiloitua runsashiilisen yhteiskunnan rakentajaksi, siis alaksi, joka pystyy samanaikaisesti sekä vähentämään hiilidioksidipäästöjä että poistamaan ilmakehään päässyttä ylimääräistä hiiltä varastomalle sen pitkäaikaisesti puutuotteisiin.

Oikeastaan kaikki muut metsäteollisuuden tuotannonalat paitsi sanoma- ja aikakauslehtipaperien valmistus tulevat olemaan voittajia tulevaisuuden maailmassa.

Tiedonvälityksessä sähköinen media tulee olemaan voittaja. Se lienee tosiasia. Muilla alueilla kuitupohjaiset tuotteet tarjoavat kestäviä ja osin jo nyt kilpailukykyisiä ratkaisuja, joko korvaamalla kestävästi tuotettavia tuotteita tai tuottamalla kokonaan uusia tuotteita ja palveluja.

Puurakentamisen uusi tuleminen on tästä erinomainen esimerkki. Ennusteiden mukaan kolme miljardia ihmistä tarvitsee uuden kodin seuraavan kymmenen vuoden aikana. Siihen kuluu valtavasti luonnonvaroja.

Rakentamisen osuus on globaalista veden kulutuksesta 20 prosenttia, energian käytöstä 30–40 prosenttia, hiilidioksidipäästöistä 40 prosenttia ja kiinteistä jätteistä samoin 40 prosenttia.

Puurakentamisella on siis erinomainen tulevaisuus, varsinkin kun tulevaisuuden ekoyhteiskunnassa on pystyttävä sekä vähentämään hiilidioksidipäästöjä että poistamaan hiiltä kierrosta. Mikä muu kuin puun käytön radikaali lisääminen on ajateltavissa oleva ratkaisu?

JUHANI KARVONEN

KUVA: ERKKI OKSANEN

Metsäpäivien konsepti on tiensä päässä

Pääsylippujen myynti marraskuussa pidetyille Metsäpäiville oli ennusteiden mukainen. Seminaaripäivänä paikalle tulleiden osanottajien määrä romahti.

Metsäpäivien kävijämäärät ovat olleet lievissä laskussa koko 2000-luvun ajan. Asiaan on haettu korjausta kokeilemalla monenlaisia erilaisia ohjelmarakenteita. Myös sitä on selvitetty, mitä metsälalla oikein Metsäpäiviltä halutaan.

Viisasten kiveä ei ole löytynyt. Siitä huolimatta Metsäyhdistyksen hallitus – siis metsäala, sen edustajistahan hallituksen jäsenet on valittu – on pitänyt tärkeänä, että alan yhteinen perinne säilytetään.

Huonona esimerkkinä on usein mainittu Ruotsi. Siellä alan yhteisistä metsäpäivistä luovuttiin takavuosina, mutta nyt tapahtumaa on jouduttu käynnistämään uudelleen, mikä ei ole ollenkaan yksinkertaista.

Yksittäisiä syitä kävijämäärien laskuun löytyy joka vuodelta, myös tältä. Milloin Metsäyhdistyksen jäsenet ovat järjestäneet omia, asiallisesti – vaikkakaan ei ehkä tarkoituksellisesti – kilpailevia tapahtumia lähellä Metsäpäiviä tai jopa samaan aikaan, milloin taas itse Metsäpäiville on järjestetty esimerkiksi cocktail-tilaisuus, jopa samaan aikaan avajaisten kanssa.

Mutta voiko se olla syy pitkän aikavälin laskuun?

Miksi Lääkäripäivät onnistuu? Metsäpäivien vertailukohdaksi on usein esitetty Lääkäripäivät. On ihmetelty, miksi Metsäyhdistys ei pysty saamaan Metsäpäiville samanlaista julkisuutta kuin Lääkäripäivät itselleen.

Vastaus löytyy, kun katsoo Lääkäripäivien saamaa julkisuutta: niiden rakentamiseen osallistuu koko ala ja kaikki sen toimijat – kun taas Metsäpäiviin osallistuvat vain ne, joita Metsäyhdistys asiassa lähestyy. Eivätkä aina nekään.

Viime vuosina metsälalla on ollut vain muutama taho, jotka Metsäyhdistyksen lisäksi ovat ryhtyneet julkisuuden suuntaan tapahtuvaa toimintaansa Metsäpäivien mukaan: Suomen Metsäsäätiö, Metsämiesten säätiö ja Metsäntutkimuslaitos. Metsäsäätiö on halunnut jakaa ansiomerkkejään nimenomaan Metsäpäivillä ja esimerkiksi tämänvuotinen säätiön 15-vuotiskirjan julkistaminen oli säätiön mielestä luonnollista tuoda juuri Metsäpäiville.

Myös Metsämiesten säätiö ja Metsäntutkimuslaitos ovat halunneet järjestää tapahtumia ja esi-

merkiksi erittäin tasokkaita seminaareja nimenomaan Metsäpäivien yhteyteen.

Muuten voi sanoa, että vaikka melkein kaikki metsäalan tahot tekevät lehdistötiedotteita tuon tuostakin ja mitä moninaisimmista asioista, milloinkaan niitä ei ole haluttu tehdä nimenomaan Metsäpäivien yhteydessä. Ei, vaikka se aivan selvästi ja useinkin olisi sekä asian että aikataulun puolesta täysin mahdollista.

Noloa, noloa... Tämänvuotiset Metsäpäivät oli tässä kaikessa sekä hyvä että hyvä huono esimerkki. Utta on, että nyt määrä muuttui laaduksi ja alan nihkeä epäkiinnostus masensi siinä määrin, että entiseen ei ole paluuta.

Jo viime vuoden Metsäpäivillä havaittiin huolestuttava seikka: pääsylipun maksaneita kyllä oli, mutta seminaaripäivänä he eivät kuitenkaan tulleet paikalle. Jos verrataan seminaaripäivän osanottajien määrää maksaneisiin, osallistumisprosentti oli viime vuonna 60–70.

Tämä havaittiin riskiksi myös Metsäyhdistyksessä ja sen hallituksessa. Sen takia tämän vuoden Metsäpäivien valmisteluissa pyrittiinkin erityisen huolellisesti noudattamaan edellisen vuoden osanottajien ja muun metsäalan toiveita.

Suunniteltiin kaksi seminaaria, joista toisen aiheena olivat innovaatiot ja toisen aiheena yrittäjyys. Seminaareihin haluttiin viimeistä tietoa ja esimerkiksi osanottajia nimenomaan metsäalan ulkopuolelta. Kaikkiin toiveisiin pyrittiin vastaamaan ja siinä myös onnistuttiin.

Innovaatioseminariin uusinta tietoa toivat VTT:n ja Åbo Akademin professorit **Ali Harlin** ja **Jouko Peltonen**. Innovaatioiden kaupallistamisesta kertoi tutkimusjohtaja **Lars Gädda** Metsäklusteri Oy:stä ja konkreettisesta esimerkistä, puukomposiittilaudan kehittämisestä ja markkinoille tuomisesta kertoi johtaja **Markku Koivisto** UPM:stä.

Paikalle saapui alle sata henkeä, noin viidenes pääsylipun maksaneista.

Yrittäjyysseminariin hankittiin, metsäalan toiveiden mukaan, nimekkäitä alustajia metsäalan ulkopuolelta. Työ oli melkoinen ja aika moni kieltäytyikin.

Lopulta paikalle saatiin energyyhtiö St1:n toimitusjohtaja **Mika Anttonen**, Onbone-yhtiön

4 • 2011

LEHTI KUUSI

►►► toimitusjohtaja **Petro Lahtinen**, Aalto-yliopiston Entrepreneurship Societyn edustaja **Ville Simola**, 4Nature-yhtiön toimitusjohtaja **Mika Arpiainen** ja Ikaalisten kylpylän Voimametsä-hankkeesta **Martti Heinisuo**.

Kaiken piti olla kohdallaan. Maksaneita asiakkaita oli 357.

Paikalle saapui ehkä 20 henkeä.

Jo Anttonen, ensimmäisenä puhujana, sanoi – ja syystä – että olisi hän voinut isommallekin yleisölle puhua. Aalto-yliopiston edustaja ei viitsinyt jäädä tilaisuuden lopun paneeliin, eikä ihme. Järjestäjän kannalta tilanne oli pelkästään nolo.

Nyt paluuta ei ole Mutta tilanne ei ollut vain nolo, vaan myös ratkaiseva: kukaan ei ole niin hullu, että alkaisi ehdoin tahdoin pilata mainettaan lupaamalla alustajille yleisöä kymmenittäin, jos sitä tulee paikalle vain jokunen.

Eikä kyse ole vain metsäpäivien, vaan koko alan maineesta. Nyt se menetettiin taas muuttaman hyvinkin merkittävän ihmisen kohdalla – eikä sitä voi estää, että he kertovat edelleen tätä täysin oikeaan osunutta kokemustaan.

Mistä siis on kyse? Miksi osanotosta maksetaan, jos paikalle ei kuitenkaan tulla? Yksi vastaus on, että maksaja ei useinkaan ole sama kuin osanottaja.

Jo pitkään monet metsäalan työnantajat ovat kustantaneet Metsäpäivien osanoton suurelle joukolle työntekijöitään. Sitä, ottavatko lipun saaneet

henkilöt todella osaa Metsäpäiville, ei liene tarkkailtu – ainakaan maksaja ei liene sitä tarkkaillut.

Metsäyhdistykselle tämä kävisi käytännössä hyvin, mutta periaatteessa ei enää ollenkaan. Vaikka asian julkituominen saattaa vaarantaa koko Metsäpäivät, niin meille asia on selvä: näin ei voi jatkaa.

Metsäyhdistyksellä ei ole asiassa paljonkaan hävittävää – vain se, mikä metsäalalla yleensäkin. Metsäpäivillä ei ole ollut pitkään aikaan minkäänlaista merkitystä Metsäyhdistyksen tulonhankinnassa: siitä aiheutuneet kulut ovat syöneet saadut tulot.

Aiemmin Metsäpäivien järjestäminen on ollut innostavaa puuhaa, mutta nykyään se enemmänkin stressaa, turhauttaa ja vie aikaa.

Metsäyhdistys saattaa menettää saman, mikä metsäala: Metsäpäivät. Sinänsä Metsäpäiviä pidetään kuitenkin tärkeänä.

Entisenlaiset Metsäpäivät on tiensä päässä. Ensi vuoden tapahtuma tulee olemaan jälleen erilainen, vaikka toisaalta, kovin paljon erilaisia järjestelyvaihtoehtoja ei enää ole olemassa.

Kiintoisaa kuitenkin on, että Metsäpäivien saaman palautteen yleissävy oli – kävijäkadosta huolimatta – hyvä, kouluarvosanoilla kahdeksikon tasolla. Ja vastaajissa oli takuuvarmasti paljon myös niitä, jotka eivät olleet seminaareissa.

HANNES MÄNTYRANTA

20 prosenttia seminaaripäivän eli perjantain lipun maksaneista otti osaa aamupäivän seminaariin. Iltapäivän seminaariin tuli paikalle kahdeksan prosenttia lipun lunastaneista.

Metsämessut on alikäytössä

Metsämessujen kävijämäärä kasvaa reippaasti. Messuista on tullut merkittävä paikka esitellä alaa suurelle yleisölle. Silti tuntuu, kuin metsäalalla ei oikein käsitettäisi, keitä Metsämessuilla käy.

Esimerkiksi Metsä puhuu -tulevaisuushankkeen pyrkimys on antaa metsäalasta tuore ja eteenpäinmenevä kuva tulevaisuuden alana. Tätä kuvaa hanke pyrki luomaan myös Metsämessujen osastollaan. Sellaisena se taisi olla jotakuinkin ainoa laatuaan.

Jo Metsämessujen mainostunnus, moottorisahaa kanniskelevä, lähinnä 80-lukulaisen näköinen metsuri kertoo muusta. Sama viesti näkyi useimmilla metsäalan osastoilla.

Tänä vuonna koko Vihreä viikonloppu keräsi jo yli 52 000 kävijää. Kävijätutkimuksen mukaan vain 23 prosenttia heistä haki tietoa metsänhoidosta ja 21 prosenttia seurasi Metsälavan messujen ohjelmaa.

Kuitenkin suurin osa Metsämessuista pyrki puhuttelemaan vain ja ainoastaan metsänomistajia. Toki heitäkin Metsämessuilla käy, mutta miksi unohtaa valtaosa yleisöstä?

Eikö tavallisilla, metsää omistamattomilla suomalaisilla olekaan metsäalalle mitään merkitystä? Eikö esimerkiksi alan maineella ole väliä? Jos ei ole, niin millä esimerkiksi alan työvoimapula aiotaan korjata?

Otamme yhden esimerkin: kaikki kolme suurta suomalaista metsäyhtiötä ovat viime vuosina joutuneet myös Suomessa jonkinlaisiin maineongelmiin toimistaan eteläisellä pallonpuoliskolla, syystä tai syyttä. Eikö tästä kannattaisi puhua Metsämessuilla, missä yleisö toisaalta lienee valmiiksi otollista kuulemaan asiasta? Toisaalta moni tulee metsäosastoille ihan spontaanista kiinnostuksesta tultuaan varsinaisesti katsomaan esimerkiksi Elävä maaseutu tai Käden taidot -messuja.

Sitä paitsi, luulisi tämän aiheen kiinnostavan myös metsänomistajia.

Tulevaisuus kiinnostaa varmasti Metsä puhuu -hankkeen osastolla esiteltiin metsäalan tulevaisuutta ja uusia tuotteita. Kokemus on täysin yksisuuntainen: tieto oli lähes kaikille uutta, sitä pidettiin erittäin kiinnostavana ja kyseltiin, miksi näistä asioista ei ole kerrottu aiemmin. Messuvieraat innostuivat myös jakamaan omia kokemuksiaan ja ideoitaan lähes jokaisesta tuotteesta.

Yksi esiteltävistä tuotteista, luunmurtumien lastoittamiseen käytettävä, hakepohjainen Omnicast on ensimmäinen keksintö 40 vuoteen tähän tarkoitukseen.

KUVA: ERKKI OKSANEN

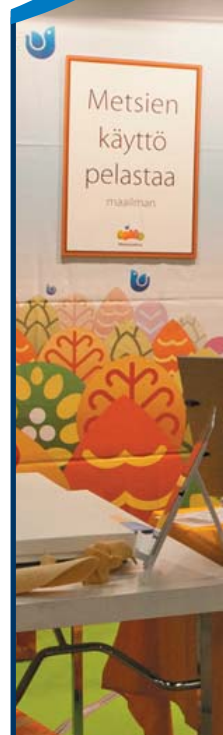

Biohajoavasta muovista ja hakkeesta tehtyä, kankaan kaltaista tuotetta pidettiin osastolla lämpöisenä koko ajan. Se jäi mieleen, kun sen painoi messuvierailijan ranteeseen ja kertoi, että 15 minuutissa se kovettuu yhtä kovaksi kuin vieressä ollut kovettunut rannetuki.

Omnicastin edut ymmärrettiin heti. Moni vei sen esitteitä omalle tai puolisonsa työpaikalle. Myös sitä arvostettiin, että käytön jälkeen lasta voidaan polttaa bioenergiaksi tai laittaa kompostiin. Tuotteelle keksittiin välittömästi lukuisia sovelluskohteita.

Lastaa esitteli myös eräs kävijä, joka oli saanut sen käteensä Töölön sairaalan klinikalla. Myös hän ylisti helppokäyttöisyyttä: esimerkiksi suihkuun mennessä sen voi ottaa pois ja kiinnittää ihan omin neuvoin sen jälkeen takaisin paikalleen.

Detrian Relaxant-tuotteiden ja Biokian teollisesti kuivatun mustikan valttina olivat konkreettisuus

Metsäpäivät

4 • 2011

LEHTIKUUSI

ja tuttuus – monet alkoivat kertoa kokemuksiaan mustikan kuivaamisesta, mutta monet myös ihmettelivät, kuinka paljon parempaa siitä saa kun sen tekee teollisesti.

Tapio Anttilan puutuoli taas herätti hyväksyvää hymyilyä useimmissa messuvieraassa, mutta ääniä se ei saanut ehkä siksi, että aika harva koki sen omaksi jutukseensa – ennen muuta siksi, että sen huiman kallis hinta oli entuudestaan aika monen tiedossa.

Elektroniikan mahdollisuudet hahmottuvat Stora Enson ja UPM:n tuotteiden suhteen messukävijöistä nimenomaan nuoret oivalsivat, että tässä ehkä merkittäväntä ei olekaan esiteltävä tuote, vaan teknologia ja sen tuomat mahdollisuudet. Nuoria messuilla olikin paljon, esimerkiksi perjantain koululaispäivään oli etukäteen tilattu 8200 lippua.

Jos tällaisiin määriin päästään jatkuvasti, se merkitsee, että yli kymmenesosa jokaisesta ikäluokasta käy Metsämessuilla. Tällaista yleisöä ei voi sivuuttaa edes metsäsektori.

Stora Enson ja UPM:n tuotteissa on kyse elektroniikasta, jota voidaan painaa paperille vastaavalla tavalla kuin tekstiä ja kuviakin. Esimerkiksi UPM:n RFID-teknologiaa käytetään jo monissa kohteissa.

Yksi tulevaisuus saattaa olla sellainen, missä jokaiseen elintarvikekaupan tuotteeseen laitetaan RFID-piiri, minkä jälkeen nykyistä paljon suurempi määrä tuotetietoa on luettavissa suoraan pakkauksesta vaikkapa matkapuhelimella. Kassalla taas lukulaite lukee RFID-piireistä hinnan automaattisesti suoraan ostoskärrystä.

Stora Enson teknologiaa taas käytetään jo nyt lääkepakkauksissa, joilla on muisti: lääkkeen ottohetki tallentuu, ja jos unohtaa ottaa lääkkeen, pakkaus hälyttää. Lisäksi lääkkeenoton yhteydessä voi kertoa pakkaukselle, millainen vointi on. Ja kaikki nämä tiedot voidaan siirtää vastaanotolla lääkärin kännykkään tai tietokoneeseen.

Messuosastolla teknologiaa esiteltiin äänestyskortilla, jossa nappuloita painelemalla saattoi antaa esillä olleille tuotteille ääniä sen mukaan, kuinka paljon ne miellyttivät. Eniten näin kertyneitä ääniä sai Omnicast-lasta.

Nimenomaan nuoret pohtivat paljon, mihin teknologioita voisi arjessa käyttää. RFID-merkinät mahdollistaisivat vaikkapa elintarvikkeiden sopivuuden tarkistamisen helposti vain matkapuhelinta vilauttamalla. Nykyisin vaikkapa keliakikko joutuu lukemaan tuoteselosteita tarkkaan löytääkseen sopivan tuotteen.

Älypakkauksilla taas voisi rekisteröidä monenmoisia tutkimustuloksia ja esimerkiksi koululaisten koetuloksia.

HANNES MÄNTYRANTA, HARRI HÄNNINEN,
JUHANI KARVONEN, SIRPA KÄRKKÄINEN,
AXEL RÖHR

METSÄMESSUJEN KOULULAISPÄIVÄÄN TILATTIIN 9000 LIPPUA

Koululaispäivä toimii niin opettajien kuin oppilaidenkin mielestä.

Suomen Metsäyhdistyksestä tilattiin metsäalan kustantamia messulippuja 8200 oppilaalle ja 800 opettajalle kautta eteläisen Suomen. Koulut saivat myös messuosastoilla ratkottavia tehtäviä ja menovinkkejä, jotka oli koottu näytteilleasettajien tarjonnasta. Tähän on kerätty oppilaiden ja opettajien kommentteja päivän annista.

Oppilaiden kommentteja:

- Tosi kivaa. Mennään vaikka huomenna uudelleen. Saisi olla useammin!
- Mönkijä ja simulaattori olivat upeita, ja rekka, johon sai mennä isätumaan.
- Puun istuttaminen oli kivaa!
- Mahtava meno! Aina tuli vastaan jotakin uutta.

Opettajat kommentoivat:

- Oppilaat olivat todella innostuneita ja yllättyneitä siitä, että messut olivat niin laajat ja monipuoliset! Aika ei riittänyt kaikkeen. Oppilaat olivat todella hyväntuulisia ja olivat kokeilleet niin paljon kuin mahdollista. He kysyivät heti että päästäänkö ensi vuonna taas. Todella onnistuneet ja monipuoliset messut!
- Lapset viihtyivät hyvin ja näkivät ikäisiään muista kouluista, mikä on aina jännää.
- Oppilaat pitivät omatoimisesta työskentelystä ja kokivat oppineensa ”enemmän kuin koulussa”.
- Oppilaat pitivät eniten kohteista, missä pääsi tekemään, kokeilemaan, tunnistamaan. Palapelin tekeminen oli upea rasti!
- Puumainen kipsi, jota esiteltiin Metsä puhuu -osastolla, oli todella mielenkiintoinen uusi tuttavuus kaikille.
- Valmiit tehtävät olivat hyviä ja pisteet hyvin lapsiystävällisiä. Oppilaat saivat kokeilla ja tehdä itse. Olimme tyytyväisiä opintoretkeemme.
- Ne näytteilleasettajat olivat parhaita, joilla oli helppoja leikkimielisiä kisoja asioihin tutustumisen yhteydessä.
- ”Harmi, kun oli vika kerta.” Näin oppilaat luulivat, sillä alakoulu päättyy keväällä, mutta eivätköhän vieraile vielä yläkoululaisinakin. Toivon niin.

ANNE TURUNEN

Yuhang Wong tutustui TET-viikkonsa aikana metsäalan töihin niin toimistoissa kuin metsässä.

TET-viikkoni Suomen Metsäyhdistyksessä

Maanantaina tulin metrolla Kamppiin ja kävelin metroasemalta Suomen Metsäyhdistyksen konttoriin. Heti aamulla tutustuin muutamiin ihmisiin ja sen jälkeen meillä oli muutaman tunnin kestänyt palaveri. Palaverissa käsiteltiin muun muassa edellisellä viikolla pidettyjä messuja. Palaverin jälkeen menimme lounaalle ravintola Helkaan. Lounaan jälkeen pääsin haastattelemaan mukavia ihmisiä, jotka kertoivat työstään, työajoistaan ja monista asioistaan. Sen jälkeen sain työkseni järjestellä kirjoja.

Tiistaina menin **Axel Röhrin** kanssa junalla Espoonlahden yhteislyseon kouluun, ja siellä me söimme kouluruuan. Menimme luokkaan, jossa Axel kertoi työstään, metsäalan ammateista ja puun ominaisuuksista. Luokassa jaettiin kyniä ja ksylytöli-purkkia ja parille ihmiselle annettiin Metsä puhuu -paita. Me palasimme Helsinkiin ja pääsin taas järjestelemään kirjoja.

Keskiviikkona menin **Sirpa Kärkkäisen** kanssa Ruotsinkylään pitämään kokousta. Automatkalla haastattelin Sirpaa hänen työstään. Menin Helkaan syömään ja sen jälkeen järjestelemään kirjoja. Kirjojen järjestely oli hidasta työtä, mutta tuli jonkinlaista edistystä.

Torstaina sain kameran lainaksi, jotta voisin ottaa kuvia matkastani. Menin Sirpan kanssa Lohjalle. Lohjalla menimme Länsi-Uusimaan metsänhoitoyhdistykseen ja haastattelin siellä monia työntekijöitä. Menin muiden kanssa lounaalle ja sen jälkeen menin **Esa Holapan** kanssa raivattuun metsään, joka on kaadettu tehtaiden rakennusalueeksi. Sen jälkeen kävimme katsomassa Esan taloa, joka vielä keskeneräinen. Tapasin rakennusinsinööriin, joka tarkasti Esan taloa.

Menimme jonkun omistamaan harvennettuun metsään, jossa koneet katkoivat puita. Pääsin haastattelemaan yhtä koneen kuljettajaa ja otin myös koneesta kuvan. Esa kertoi tukkipuista, kuitupuista sekä energiapuista. Palasin junalla Helsinkiin ja palautin kameran Sirpalle.

Perjantaina järjestelin kirjoja ja leikkasin kortteja irti toisistaan. Kortit on tarkoitettu erääseen peliin. Sain kommentoida pelistä kiinnostavia ja tylsiä puolia, ja miten sitä voidaan parantaa. Sitten kirjoitin tämän raporttini TET-viikostani.

Pääsin tutustumaan mukaviin ihmisiin ja moniin paikkoihin. Työ oli todella vaihtelevaa ja kivaa. Osallistuin moniin asioihin ja sain paljon tietoa viikon aikana. Viikko tuntui todella lyhyeltä, mutta olisi mukavaa olla pitempään. Olen tyytyväinen TET-paikan valintaani.

YUHANG WONG

Suomen Metsäyhdistyksessä on syksyn aikana ollut Yuhang Wongin lisäksi toinenkin TET-jaksolainen, Joonna Hytti. Joonnan raportin voi lukea [täältä](#).

Älypää!

Oletko älypää? Testaa tietosi.

- Kun Metsäkeskukset perustettiin, katosivat organisaatiokartoilta**
  - ympäristöministeriön soidensuojelutoimisto ja TVH:n yksityistieosastot
  - metsänhoitoyhdistysten liitot ja metsänhoitolautakunnat
  - piirimetsälautakunnat ja metsäparannuspiirit
- Helsingin Metsätalo vaurioitui**
  - ylioppilaiden kemianlaboratorioon rakentaman viinapannun räjähdyksessä
  - sodanaikaisissa pommituksissa
  - vuoden 1968 ylioppilasmellakoiden aikana humanistien yrittäessä vallata talon
- Mielikki yhdistetään**
  - Maa- ja metsätalousministeriöön
  - Metsähallitukseen
  - Tapioon
- Maa- ja metsätalous sekä puutarhanhoito oli**
  - kansanvalistusseuran kirjukurssi maaseudulle paluumuuttoa harkitseville
  - kansallisen heräämisen pääsanoma maaseutuväestön hyvinvoinnin lisäämiseksi
  - yksi peruskoulun alkuvuosien valinnaisaineista
- Kotkassa oli 1800-luvun lopulla 250 norjalaisen siirtokunta. He olivat**
  - Gutzeitin sahan henkilökuntaa perheineen
  - paluumuuttajakveenejä
  - norjalaisia, joita Venäjä ei päästänyt enää matkustamaan takaisin kotimaahansa

Opi uutta ja viihdy!

Tuhat kysymystä metsäluonnosta, -kulttuurista ja -taloudesta löytyy osoitteesta

www.alypaa.com/metsa

Oikea rivi: c b c c a

Metsä puhuu

4 • 2011

LEHTIKUUSI

Mielikuvat metsäalasta eivät vastaa nuorten työtoiveita

Kulttuuri ja viihde, media ja viestintä, ravintola ja matkailu. Lista harrastuksista vai tavoista viettää vapaa-aikaa? Ei, vaan luettelo aloista, joilla nuoret mieluiten tekisivät töitä.

Neljän suosituimman alan joukkoon kiipeää yläasteikäisillä sosiaaliala ja lukiolaisilla koulutus. Maa- ja metsätalous sekä metsäteollisuus olivat lähes 30 toimialan listan loppupäässä, sijoilla 22 ja 25.

Nämä tiedot selviävät syksyllä 2011 julkistetusta Taloudellisen tiedotustoimiston eli TATin T-medialla teetästä tutkimuksesta. Vuosittain toistettavalla tutkimuksella seurataan nuorten ajatuksia työstä, koulutuksesta sekä eri toimialoista. Tänä vuonna Metsäteollisuus ry hankki tutkimuksesta metsäteollisuutta koskevat tarkemmat erittelyt.

Tutkimuksen mukaan yläasteikäisistä työskentelisi mielellään luonto- ja ympäristöalalla 26 prosenttia, maa- ja metsätaloudessa 18 prosenttia ja metsäteollisuudessa 15 prosenttia. Metsäteollisuus on yksi vähiten nuoria kiinnostavista aloista.

Mielikuva ei vastaa toiveita... Millaisia mielikuvia nuoret liittävät metsäteollisuuteen ja miten mielikuvat vastaavat oman alan valintaan vaikuttavia tekijöitä? Ensimmäisenä nuorten mieleen metsäteollisuudesta tulee tämänkin tutkimuksen mukaan puun kaato.

Tarkempia mielikuvia kysyttäessä selvisi, että 42 prosenttia pitää metsäteollisuutta ympäristöystävällisenä. Ikävä kyllä tämä sinänsä hieno asia ei kuitenkaan paina vaakakupissa alaa valittaessa.

Vain joka viides nuori kokee metsäteollisuuden nykyaikaisena ja hyvänä työllistäjänä. Hyvää palkkaa ja ihmisläheisyyttä ei liitetty nimeksikään metsäteollisuuteen.

...mutta todellisuus vastaa Valitettavasti kaikki edellä mainitut asiat eli ihmisläheisyys, hyvä palkka ja työllisyys lisättyinä hyvillä etenemismahdollisuuksilla ovat tutkimuksen mukaan neljä tärkeintä valintaperustetta omaa alaa pohdittaessa.

Kyyninen aikuinen ehättää kysymään, mitkä alussa mainituista nuorten lempialoista täyttävät nämä kriteerit keskiverto puurtajan kohdalla.

Tuskin yksikään. Mutta tärkein asia, mikä vaikuttaa alan valintaan, onkin oma kiinnostus alaa ja sen tarjoamia töitä kohtaan. Tutkimuksen kriteerilistassa ei tätä kysytty suoraan, vaan luettiin joukko ulkoisia asioita, jotka voivat vaikuttaa nuoren päätöksentekoon.

Tutkimus vahvisti aiempien selvitysten käsitystä siitä, ettei metsäteollisuus herätä suurta positiivista intohimoa nuorissa. Nyt tiedetään, ettei se näytä nuorten mielikuvissa täyttävän tärkeimpiä ulkoisia valintakriteereitäkään.

Oppilaitokset tunnetaan huonosti Lukiolaisen osalta tutkimuksessa saatiin toimialojen kiinnostavuuden lisäksi tietoa opiskelupaikan valintaan vaikuttavista tekijöistä. Tärkein opiskelupaikan valintakriteeri kaikilla vastanneilla oli oma kiinnostus alaa kohtaan. Seuraavina tulivat ope- tuksen laatu ja alan hyvät työllisyysnäköymät.

Verkkosivut ovat nousseet tärkeäksi väyläksi etsiä tietoa ammateista. Tietoa oppilaitoksista haetaan ennen kaikkea niiden omilta verkkosivuilta. Sivustojen selkeyteen ja tapaan kertoa alasta kannattaakin jatkuvasti panostaa.

Nuoret tuntevat eri oppilaitokset hämmästyttävän huonosti. Yli puolet vastaajista tunsi yliopistoista vain Helsingin yliopiston ja Sibelius-Akatemian. Ammattikorkeakouluilla tilanne on vielä heikompi. Keskimäärin yli 70 prosenttia vastaajista ei osannut sanoa, miten kiinnostavia koulut olivat, koska niitä ei tunnettu.

Metsätiede kiinnostaa liki vähiten Yliopistoihin hakeutuvia kiinnostivat eniten psykologia, humanistiset, kauppa- ja luonnontieteet. Metsätieteellisen opinnot liittyivät vahvasti nuoria kiinnosta-

JOS HALUAT ANTAA NUORILLE MAHDOLLISUUDEN TUTUSTUA METSÄALAAN

- Ota TET-jaksolainen tai useampikin. www.metsapuhuu.fi/tet sivustolta löytyy lisätietoa, vinkkejä ja mallia TET-jakson suunnitteluun.
- Opiskelija, lähde käymään vanhassa koulussasi tai vieraila lähialueen koulussa. Jos käynti ei vielä ole osa opintojasi, toteuta käynti oppilaskunnan kanssa. Metsä puhuu -kampanjan aikana käynnistä maksetaan pieni korvaus oppilaskunnalle. Tampereen ammattikorkeakoulun opiskelijoiden tekemä koulukäyntimalli on hyvä apu, kun valmistelet vierailua.

viin luonnontieteisiin, kauppatieteisiin ja yhteiskuntatieteisiin.

Siitä huolimatta maatalous-metsätieteellinen tiedekunta on kiinnostavuudessaan toiseksi viimeisellä sijalla ennen teologiaa. Lukiolaiset eivät taida tuntea metsätieteellisen tarjontaa.

Muutamissa oppilaitoksissa opiskelijat käyvät lähialueen peruskouluissa tai lukioissa kertomassa omasta alastaan ja opinnoistaan osana viestinnän- ja neuvonnanopintoja. Tämän tavan soisi juurtuvan yleiseksi käytännöksi.

Ensinnäkin, nuoret kuuntelevat mielellään henkilöä, joka on juuri itse tehnyt ammatinvalintansa. Toiseksi opiskelija saa tällä tavalla mitä parhaita käytännön harjoittelua viestintään.

Mielenkiintoinen yksityiskohta tutkimuksessa oli se, millaiset lukiolaiset olivat kiinnostuneita metsäteollisuudesta tulevana työpaikkana. He ovat tiedonjanoisia, ahkeria, kilpailuhenkisiä ja teoreettisia, mutta vähiten luovia ja sosiaalisia.

Ammatteja ei tunneta Vain pienellä osalla nuoria on kristallinkirkkaana mielessä, mitä he haluavat tehdä työkseen. Tämänkin tutkimuksen jälkeen jäin pohtimaan, mistä kiinnostavuus oikein koostuu. Tein pikagallupin lähipiirissä.

”Kiinnostava? Ainakin sellainen työ, missä ei tarvitse olla yksin ja jossa voi käyttää jollain tavalla luovuutta. Ongelma on siinä, ettei voi tietää, mitkä työt ovat sellaisia, jotka voisivat kiinnostaa tai mikä niissä töissä voisi olla kiinnostavaa. Kaikki tietävät, mitä tekee opettaja, rakennustyöläinen, kokki, tarjoilija tai lääkäri. Sitten on iso liuta ammatteja ja aloja, joista ei voi sanoa kiinnostaako ne, koska niistä ei tiedä mitään”, kertoi tuttu nuori.

Kiinnostaako metsäteollisuus? Jos vastaajan mieleen tulee vain puun hakkuu ja paperin teko, moni alan työtehtävä jää punnitsematta ja vastaus voi sitten olla: ”Ei nappaa.”

TET-jakso on imagoviestintää Työelämään tutustumisjakso eli TET-jakso ja kesätyö ovat loistavia väyliä antaa tietoa ja muokata mielikuvia ammateista ja alasta. Yli 70 prosenttia yläasteikäisistä pitää niitä tärkeänä tapana saada tietoa ammateista.

Tämän syksyn aikana metsäala on tarjonnut lähes 200 paikkaa Hyvissä hommissa-kampanjan kautta. Ota haaste vastaan ja anna tettiäiselle mahdollisuus muuttaa omaa ja kaareiden mielikuvaa alasta.

TET-jaksolla nuorelle voi kertoa yrityksestä, alasta, omista opinnoista, aiemmista työpaikoista ja tehtävistä ja tietysti ottaa mukaan seuraamaan omaa työtä.

Jos tuntuu siltä, ettei oman talon sisällä ole riittävästi ammatteja ja tehtäviä, joihin nuori voisi tutustua, kannattaa kysyä lähialueen muilta toimijoilta tutustumiskäyntiä päiväksi tai pariiksi. TET tulisi nähdä osana yrityksen viestintää.

Jokainen on viestinviejä Noin puolet nuorista pitää vanhempien ja opinto-ohjaajan opastusta sekä yritysvierailuja tärkeinä tietolähteinä.

Vanhemman mielipiteellä on monenlaisia vaikutuksia. Liika tuputtaminen aiheuttaa vastarintaa. Jos taas nuorella on vankka palo johonkin ammattiin, vanhemman mielipide ei sitä muuta.

Mutta nuorelle, joka vielä etsii omaa alansa, vanhempien hienovaraisilla neuvoilla on painoarvoa. Messut tarjoavat oivan paikan vaihtaa nuorten kanssa ajatuksia heidän kiinnostuksensa kohteista.

Metsä puhuu -hanke oli mukana Helsingin Messukeskuksessa loppuvuonna järjestetyillä Jobforum -messuilla. Osastollamme kävi eräs lukiolainen, joka oli ehdottomasti sitä mieltä, että metsäalalle hän ei ainakaan lähde. Miksi? Koska isä oli kehottanut olemaan hakeutumatta alalle, jolla itsekin on.

SIRPA KÄRKKÄINEN

PALAUTEPALSTA

Kiitokset **Esa Holapalle** Länsi-Uudenmaan metsänhoitoyhdistykseen, kun otit Yuhangin teille päiväksi tutustumaan metsätalousinsinöörin töihin ja metsään. Samoin **Katja Turuselle** Stora Ensolle ja **Tuulikki Hallalle** Metsähallitukseen. Pelkästään meillä työelämään tutustumalla jäisi alasta kapea kuva. Tämä toimii myös toisin päin eli tervetuloa myös meille lähialueen TET-jaksolaiset! Axel ja Sirpa

Metsä puhuu

4 • 2011

LEHTIKUUSI

Edessä on jälleen vilkas toimintavuosi

Kulunut vuosi oli Metsäyhdistyksen historian vilkkain. Edessä on uusi toiminnantäyteinen vuosi.

Hallitus on saanut valmiiksi Metsäyhdistyksen 135. toimintavuoden suunnitelmat ja talousarvion. Ne pohjautuvat viime keväänä päivitettyyn strategiaan.

Toiminnan päälinjat säilyvät ennallaan. Strategiset toiminta-alueet ovat nuorisoviestintä, uutispalvelu ja tiedotusvälineyhteistyö, Päätäjien Metsäakatemia sekä kansainvälisen toimintaympäristön luotaus. Lisäksi alan yhteinen Metsä puhuu -tulevaisuushanke jatkuu ensi vuoden loppuun saakka. Metsäyhdistyksen budjetin loppusumma on 1,55 miljoonaa euroa.

Nuorisoviestinnän työohjelmassa on muun muassa kouluyhteistyön valtakunnallinen koordinointi, Metsävisa, opettajakurssit, pääkaupunkiseudun kouluyhteistyö, verkkopalvelut ja kansainvälinen kouluyhteistyö. Uuden hallitusohjelman mukainen opetussuunnitelmien uudistaminen käynnistyy ja siinä työssä meidän on varmistettava oikeiden näkökulmien esillepääsy.

Odotamme hyviä tuloksia kasvattajille, opettajille ja kouluyhteistyötä tarjoaville toista kertaa järjestettävästä Kasvatus metsässä -forumista. Pääkaupunkiseudun kouluyhteistyö osatoiminnot – koululaisten metsäviikko, männynkasvatushanke, opettajien Skutsi stadissa -tapahtuma ja Helsingin OKL:n metsäkurssi – jatkuvat ennallaan.

Kehitämme yhdessä Metsäntutkimuslaitoksen ja Metsähallituksen kanssa Ruotsinkylän tutkimusmetsien käyttöä metsäopetuksessa. Oman mielenkiintonsa nuorisoviestintään tuo myös Nuuksion kansallispuistoon valmistuvan Suomen luontokeskus Haltian käyttöönotto.

forest.fi-palvelua on päätetty jatkaa ainakin seuraavat kolme vuotta. Viime keväänä tehty asiakaskysely osoitti, että palvelu on laajasti käytössä sekä Suomessa että ulkomailla, ja että sitä arvostetaan.

Päätäjien Metsäakatemialla on erinomainen maine. Halukkaita osallistujia on aina enemmän kuin voimme ottamaan mukaan. Järjestämme jälleen kaksi kurssia, sekä kaikille aiemmin osallistuneille ainakin yhden jatkotilaisuuden. Kurssien vuosijulkaisu on myös työohjelmassa.

Metsäyhdistyksellä on vahva rooli alan kansainvälisen toimintaympäristön seurannassa. Aiomme

pitää yhdistyksen sidosryhmät ajan tasalla niin metsätalouteen, -teollisuuteen kuin -viestintään vaikuttavista trendeistä, päätöksistä ja tapahtumista. Aihealueet ovat laajentuneet puuntuotannon ja -jalostuksen lisäksi koskemaan ympäristö-, energia- ja ilmastopolitiikkaa, julkisten hankintojen linjauksia sekä hiili- ja vesijalanjälkikysymyksiä. Tavoitteemme on laajentaa Euroopan ulkopuolisten alueiden seuranta.

Metsä puhuu -hankkeen viimeinen vuosi tulee olemaan hyvin vilkas. Nuorten työelämään tutustumis- ja kesätyöpaikkakampanjat jatkuvat. Metsäalan oppilaitosten opiskelijat vierailevat kouluissa ja lisäksi hankkeen viestit näkyvät laajasti opetusalan messuilla ja tapahtumissa.

Uusimme kansalaisten metsäasenteita mittavaan Metsä ja puu -tutkimukseen. On mielenkiintoista nähdä, onko kansalaisten luottamus metsäsektorin tulevaisuuteen muuttunut viimeisen kolmen vuoden aikana. Tulokset viime kevään oppilasvalinnoista kertovat, ettei metsäala kiinnostanut nuoria riittävästi. Vetovoimaisuuden lisäämisessä on alan kaikille toimijoille paljon haasteita vielä Metsä puhuu -hankkeen päättymisen jälkeenkin.

Tuttuun tapaan työohjelmassamme on valtakunnalliset Metsäpäivät, jotka pidetään edelleen Messukeskuksessa Metsämessujen yhteydessä. Uudistamme Metsäpäivien tarjontaa esimerkiksi tiivistämällä yhteistyötä Metsämessujen ohjelmatarjonnan kanssa.

Metsäyhdistyksen kaikkien aikojen vilkkain toimintavuosi alkaa olla takanapäin. Liikevaihto, liki 1,8 miljoonaa euroa, on lähes kolmanneksen suurempi kuin kaksi vuotta sitten. Poikkeuksellisen korkea volyyymi johtuu siitä, että perustoimintojen lisäksi meitä ovat työllistäneet sekä Metsä puhuu -hanke että kolme suomalais-venäläistä Päätäjien Metsäforumia.

Kaikki hankkeet on vedetty läpi lähes aiempien vuosien henkilöstöresursseilla. Ilman erinomaista yhteistyöverkostoa emme olisi siitä selvinneet. Lämmin kiitos siitä kaikille.

JUHANI KARVONEN

4 • 2011

LEHTIKUUSI

”Suomeen tarvitaan puurakenteinen Guggenheim-museo”

Päättäjien Metsäakatemiassa pohdittiin syyskuussa keinoja, joilla metsäala saadaan uuteen nousuun. Tavoitteena oli syykkeiden tuottaminen uuteen Metsäalan strategiseen ohjelmaan.

Sellunkeiton sivuvirroista löytyy helmiä, nano-sellu korvaa öljypohjaisia tuotteita ja älykkäät paperit valtaavat markkinoita. Metsäakateemikot näkivät kuitenkin lyhyellä aikavälillä puutuote-teollisuudessa parhaat mahdollisuudet kehittää ja laajentaa toimintaa.

Tavoitteissa ei kannata kainostella, vaan ne tulee asettaa riittävän haastaviksi. Tavoitteena tulee olla, että puukerrostalojen ja huippumuotoiltujen puutuoteratkaisujen osuus on nostettu kansainväliselle tasolle rakentamisessa ja sisustamisessa, ja niillä on viennissä merkittävä osa vuonna 2015.

Pahimpana esteenä tavoitteen toteuttamisessa nähtiin luutuneet asenteet. Suomeen sementoitui aluerakentamisen aikana vahva betoni-rakentamisen kulttuuri. Betonin verottaminen ohjaisi tehokkaasti kehitystä, mutta epäiltiin, ettei se olisi paras keino. Kepin sijaan tulisi löytää sopivasti porkkanaa.

Kunnat ja kaupungit avainasemassa Esimerkkinä mainittiin naapurimaa Ruotsi, jossa puukerrostalojen osuus uudisrakennustuotannosta on nostettu kymmeneen prosenttiin. Suomessa se ei ole prosenttiakaan.

Kuntien ja kaupunkien nähtiin olevan puukerrostalojen yleistymisessä avainasemassa. Niillä kun on kaavoituksessa monopoli. Halutessaan ne voisivat ohjeistaa rakennuttajat tuottamaan kokonaisia puutalokaupunginosia.

Rakennuttajat eivät kuitenkaan helposti innostu puurakentamisesta. Rakentamisen vastuukaari on pitkä ja puu kerrostalojen rakennusmateriaalina outo. Kustannustasoa betonitaloon nähden nostaa lisäksi paloriskeihin varautuminen.

Toisaalta puukerrostalon pystyttämässä on selkeitä mittakaava- ja nopeusetuja betonirakentamiseen verrattuna, joita ei välttämättä ole tiedostettu.

Kasvavilla korjausrakentamismarkkinoilla asuntoyhtiölaki jarruttaa uusien materiaalien kokeilua. Jos taloyhtiöstä saneerataan vain osa, se pitää laintulkitsijoiden mukaan korjata alkuperäiseen tasoon, muutoin asukkaiden yhdenvertaisuusperiaate ei toteudu. Hankintalaki taas rajoittaa pienten, innovatiivisten ja kokeilevien rakentajien osallistumista julkisiin rakennushankkeisiin.

Vienti kaipaa näyttäviä esimerkkejä Vaikka vientiteollisuus ei olekaan riippuvaista kansallisista säädöksistä, näyttäviä kansallisia esimerkkejä tarvitaan. Suuret julkiset tai yksityiset rakennushankkeet ovat tässä avainasemassa.

Tarvittaisiin jotain sellaista kuin puurakenteinen Guggenheim, tai Euroopan korkein puukerrostalo. Onnistunut esimerkki oli Suomen paviljonki Shanghaiin maailmannäyttelyssä 2010.

Täysin uutena vientimahdollisuutena metsäakateemikot näkivät kevytrakenteiset talopakettit, joille esimerkiksi kehitysmaista löytyisi kysyntää. Talojen tulisi olla nopeita pystyttää, halpoja rakentaa ja kevyitä kuljettaa.

Uudet komposiittimateriaalit voisivat sopia näihin. Kevytrakenteiset valmispuutalot voisivat olla vaihtoehto myös kriisialueiden telttakylille.

Designin arvoa ei ymmärretä Puutuote-teollisuudessa ei myöskään oikein ymmärretä designin mahdollisuuksia. Kun rakentamista, sisustamista tai puutuotteita myydään designilla, puu ei ole itseisarvo, vaan ratkaisu jonkin idean toteuttamiseen.

Tanskalaisten menestys designissa ei ole sattumaa, vaan taustalla on muun muassa arkkitehtien koulutus ja tietotaidon hakeminen ulkomailta.

Metsäakateemikkojen mukaan tie metsäalan uuteen nousuun edellyttää tulevaisuuden kuluttajien tarpeiden tunnistamista, ja niiden tyydyttämistä suomalaisella osaamisella.

Oleellista on kuluttajien tarpeista kertovien heikkojen signaalien kuunteleminen. Kun puunjalostusala ymmärretään asiakasta palvelevana alana ja unohdetaan tuotantolähtöisyys, päästään eteenpäin.

Tähtäimessä Venäjä Päättäjien Metsäakatemiassa on ollut vilkas toimintavuosi. Keväällä koulutettiin tansaniaalaisia ja väliamerikkalaisia Metsäakatemiassa viestintäkonseptin käyttöön.

Kahden suomalaisen Metsäakatemiassa lisäksi järjestettiin samalla konseptilla kolme Päättäjien Metsäfoorumia venäläisille. Palaute oli erinomaista. Kiinnostuksen siemen on nyt kylvetty. Ensi vuonna päästään toivottavasti korjaamaan satoa.

HARRI HÄNNINEN

4 • 2011

LEHTI KUUSI

PAAVO PELKONEN JATKAA METSÄYHDISTYKSEN PUHEENJOHTAJANA

Metsäyhdistyksen syyskokous valitsi kokouksessaan 14.12. hallituksen puheenjohtajaksi edelleen professori **Paavo Pelkosen**. Varapuheenjohtajana jatkaa Metsäalan asiantuntijat – METO ry:n puheenjohtaja **Håkan Nystrand**.

Hallituksen erovuoroisten jäsenten tilalle valittiin MTi **Matti Eerola** Puumiesten liitosta, lehtori **Anita Iivonen** Biologian ja maantieteen opettajain liitosta, metsäjohtaja **Juha Hakkarainen** MTK:sta, toiminnanjohtaja **Kari Palojarvi** Metsäalan Kuljetusyrityksistä ja hallintojohtaja **Jorma Tolonen** Suomen metsäkeskuksesta. Heidän henkilökohtaiset varahenkilönsä ovat **Ari Nieminen**, **Hilkka Henttonen**, **Lea Jylhä**, **Ville Manner** ja **Antti Koskimäki**.

Eroa pyytäneiden **Antti Otsamon** ja hänen varahenkilönsä **Jouni Väkevän** tilalle valittiin viestintäjohtaja **Anne Pirilä** ja metsä- ja ympäristöjohtaja **Tomi Salo** Metsäteollisuus ry:stä.

Syyskokous hyväksyi yhdistyksen toimintasuunnitelman ja talousarvion vuodelle 2010. Toiminnan painopisteet – ympäristöluotoaus, Päätäjien Metsäakatemia, toimittajayhteydet, forest.fi – uutispalvelu ja nuorisoviestintä – ovat entiset. Metsä puhuu -tulevaisuushanke jatkuu ensi vuoden loppuun saakka. *Jubani Karvonen*

MUUTOKSIA JÄSENISTÖSSÄ

Suomen Metsätieteellinen Seura r.y. ja Säästöpankki-liitto ovat eronneet Suomen Metsäyhdistyksen jäsenyydestä vuoden alusta 2012 alkaen. Viime kesänä jäseneksi liittyi Suomen Metsätilanomistajien liitto r.y.

Vuoden alusta lähtien Metsäyhdistyksellä on 48 organisaatiojäsentä, kun tänä vuonna jäsen-

määrä on 60. Suurin osa muutoksesta johtuu siitä, että aiemman 13 alueellisen metsäkeskuksen sijaan jäsenenä on Suomen Metsäkeskus. *Jubani Karvonen*

METSÄN ETUNOJA -PALKINTO METSÄ PUHUU -HANKKEEN VETÄJILLE

Metsä puhuu -hankkeen vetäjät **Hannes Mäntyranta** ja **Sirpa Kärkkäinen** Suomen Metsäyhdistyksestä palkittiin työstään nuorille suunnattujen metsäaiheisten kampanjoiden parissa.

Tänä vuonna Metsän etunoja -palkinnon saajasta päätti MTK:n toiminnanjohtaja **Antti Sahi**. Hän painotti valinnassaan erityisesti palkinnon saajien kykyä luoda metsäalasta kiinnostava mielikuva tulevaisuuden toimialana.

Sahin mukaan Kärkkäinen ja Mäntyranta ovat tehneet metsästä ja metsäalasta nuorta puhuttelevan. ”Heidän työssään on vahvaa tulevaisuuden uskoa, kun sen tunnuslauseena on Metsien käyttö pelastaa maailman.”

”Uskomme saaneemme palkinnon ensi sijassa Metsä puhuu -hankkeesta tehdystä työstä”, Kärkkäinen ja Mäntyranta sanovat. Metsäalan yhteinen Metsä puhuu -tulevaisuushanke kertoo kaikille, mutta erityisesti nuorille monipuolisesta ja kiinnostavasta metsäalasta.

”Metsäviestinnässä me olemme jo pitkään tehneet monia sellaisia asioita, mistä muut toimialat ovat meille kateellisia. Metsä on tämän maan etunoja. Se on ollut sitä aina, se on sitä nyt ja se tulee olemaan sitä jatkossakin”, Mäntyranta sanoo.

”Metsä puhuu -hanke on tuorein esimerkki metsäalan ja koulujen välisestä pitkäjänteisestä yhteistyöstä”, Kärkkäinen sanoo.

Suomen Messusäätiön rahoittama Metsän etunoja -palkinto jaettiin nyt kolmannen kerran Metsämessujen yhteydessä. Palkinto myönnetään taholle, joka on muun muassa valanut uskoa metsäalan tulevaisuuden menestykseen, näyttänyt suuntaa metsän kasvavalle ja monipuolistuvalle käytölle ja tuonut lisäarvoa metsänomistajille ja yhteiskunnalle.

Palkinto julkistettiin Metsä 2011-messujen avajaisissa Helsingin Messukeskuksessa 10.11.2011. *Krista Kimmo*

”Metsä puhuu ei ole ensimmäinen kerta, kun metsäala on edelläkävijä. Tämä on tunnustus koko alalle”, Sirpa Kärkkäinen ja Hannes Mäntyranta sanovat.

KUVA: ERKKI OKSANEN

ANNAMARI HEIKKINEN PÄÄTTÄJIEN METSÄAKATEMIAN PROJEKTIPÄÄLLIKÖKSI

Olen Päätäjien Metsäakatemiaan uusi projektipäällikkö ja sain kunnian aloittaa työt lokakuun alussa **Elinan Antilan** siirryttyä kehityspäälliköksi Osuuspankkiin. Koulutukseltani olen metsänhoitaja ja olen työskennellyt aiemmin Metsäntutkimuslaitoksella tutkijana.

Syksy on ollut vauhdikas ja olen innokkaasti tarttunut uusiin haasta-

KUVA: KRISTA KIMMO

viin tehtäviin. Syksyn aikana olen saanut järjestäjän roolissa tutustua muun muassa Päätäjien Metsäakatemiaan, suomalais-venäläiseen Päätäjien Metsäfoorumiin sekä Metsäpäiviin. Tulevalta odotan lisää vauhdikkaita työpäiviä ja haastavia työtehtäviä. *Annamari Heikkinen*

METSÄ PUHUU -HANKKEELLE UUSI ASSISTENTTI

Tervehdys Lehtikuusen lukija. Tässä esittäytyy Metsä puhuu -tulevaisuushankkeen uusi viestintäassistentti. Enpä olisi **Hannes Mäntyrannalta** joulukuun alussa kandintyömahdollisuuksista kysellessäni aavistanut, että työskentelisin vuoden 2012 alkaessa Suomen Metsäyhdistyksessä. Niin ikään en arvannut metsänhoitajaksi kesällä 2008 valmistuessani, että seuraavana syksynä aloitaisin teollisen muotoilun opinnot Aalto-yliopiston Taideteollisessa korkeakoulussa.

Päämäärätiedotonta, voisi joku sanoa. Itseenä onneksi selvän ladun edessäni.

Muotoiluopinnoista huolimatta olen henkeen ja vereen metsänhoitaja ja saankin usein puolustella erikoista "alanvaihdosta". Kyseessä ei ole takinkääntö, vaan tulevaisuudessa toivon toimivani

KUVA: VILMA ISSAKAINEN

palvelumuotoilijana tavalla tai toisella metsään liittyvissä hankkeissa. Uskon, että kaikenlaisille poikkitieteilijöille, tavanomaisesta poikkeaville näkökulmille ja ongelmanratkaisutavoille on uuden ajan kynnyksellä tasapainoilevalla metsäalalla tilausta jo aivan lähitulevaisuudessa.

Vietettyäni kolme viimeistä talvea Sveitsin Alpeilla telemark-hiihdon parissa on nyt aika lykätä vapaa-

laskuhaaveita vuodella ja tutustua uudestaan Suomen talveen ja murtoomausuksiin. Odotan innolla helmikuun Finlandia-hiihtoa ja mielenkiintoisia uusia haasteita Metsä Puhuu -hankkeen parissa. *Vilma Issakainen*

Edellinen assistentti Axel Röhr palaa metsäopintojensa pariin.

Metsäyhdistyksen väki toivottaa Lehtikuusen lukijoille ja kaikille yhteistyökumppaneilleen oikein hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta.

KUVA: KRISTA KIMMO

LEHTIKUUSI

Lehtikuusi on Suomen Metsäyhdistyksen lehti. Sen tarkoitus on vastata ennen muuta kysymykseen, mikä yhdistykselle esitetään usein: mitä ajattelemme maailman menosta. Tarkoituksemme ei siis ole katsoa peruutuspeiliin, vaan kertoa, miten maailma mielestämme makaa. Haluamme myös keskustelua, mistä johtuen Lehtikuusen palstat ovat avoinna kumppaneillemekin.

Lehtikuusi julkaistaan PDF-muotoisena Internetissä osoitteessa www.smy.fi/lehtikuusi Lukijoille siitä tiedotetaan muun muassa sähköpostiviestillä, jossa olevan linkin kautta Lehtikuusen voi hakea omalle tietokoneelleen. Lehtikuusen voi myös tulostaa A4-kopiopaperille. PDF-versiossa taas voi käyttää lukuisia internetlinkkejä.

Jos olet saanut sähköpostiisi tiedon Lehtikuusen uuden numeron ilmestymisestä, olet jo postituslistallamme. Jos et siellä ole tai jos haluat sieltä pois, voit ilmoittaa siitä osoitteeseen lehtikuusi@smy.fi Ilmoittautuessa tulee sähköpostiin kirjoittaa ilmoittautujan nimi ja sähköpostiosoite sekä työnantajan nimi, tai jos osoite on oma, ilmoittautujan osoite.

Julkaisija: Suomen Metsäyhdistys • **Päätoimittaja:** Juhani Karvonen • **Toimitussihteeri:** Krista Kimmo
Taitto ja ulkoasu: gravision • **Kannen kuvat:** Krista Kimmo • **Palkkien kuvat:** Krista Kimmo ja Erkki Oksanen